

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΠΙΛΟΓΗ ΚΤΗΝΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15 — 'Εν δε ταῖς ἑκαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 16.
Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

II

Ἀπερίγραπτος ἀποτρεφὶ καὶ περιφρόνησις καταλαμβάνει ἡμᾶς, ἀναγινώσκοντας τὰ τῆς μεταξὺ συμπολιτεύσεως καὶ ἀντιπολιτεύσεως πάλης. Οὐδέποτε ἡ προσωπικὴ πολιτικὴ, ἡ περὶ τοῦ ἐγὼ ἀσχολία, ἡ λοιδορία τῶν ἀντιπάλων καὶ ἡ αὐτοεulogia ἐπεεράτησαν τοσοῦτον ἐντὸς τῆς κοινωνίας ταύτης ὅσον σήμερον, ὅτε ἡ ἡμετέρα ἔτρεπε. Καὶ τὸ χειρότερον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ καὶ ἐλευσινὴ πάλῃ ὅχι μόνον διόβλεπται τὴν ἡθικὴν καὶ διανοητικὴν ταπεινότητα τῶν δύο ἀντιπάλων κομματάρχων, ἀλλ' οὐδὲ τὸ σπέρμα διακρίνεται εὐρυτέων σκεψέων καὶ εὐτυνεϊδῆτου φιλοπατρίας. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην ἐπονεϊδῆστον διαγωγὴν τῶν πρωταγωνιστῶν τῆς ἐπονεϊδῆστον διαγωγῆς τῶν δευτερογενιστῶν καὶ τριταγωνιστῶν; Πνυτες, μικροὶ καὶ μεγάλοι, οὐδὲν ἄλλο πράττουσιν, ἢ ἀγωνίζονται νὰ ἐπισύρῃσι τὴν ποσογὴ τῆς κοινωνίας ἐπὶ τῆς γυμνῆς αὐτῶν ἀτομικότητος ὅχι διαπολιτικῶν προγραμμάτων καὶ δι' εὐτυνεϊδῆτου μελέτης τῶν ἀναγκῶν τοῦ τόπου, ἀλλὰ διὰ προσωπικοῦ πατάγου, διὰ τῆς ἀνατοπώσεως στερεοτύπου ὁρεολογίου, διὰ σκανδαλῶδων μικροπεινοῶν καὶ δι' ἐπιδειξέως ἀρχῶν ἀπονενοημένων. Πάντοτε ἐγνωρίζομεν ὅτι ἐντὸς τῆς νέας ἡμῶν κοινωνίας, καὶ παρὰ τοῖς νητιζέουσιν ἡμῶν κόμμασι, δὲν ἐρθνοῦσι αἱ κυβερνητικαὶ ἰδέαι καὶ τὰ πολιτικὰ συστήματα, ἄλλο τοιαύτην στεριότητα νοῦς καὶ τοιαύτην ἀβελτηρίαν καρδίας. ὁμολογοῦμεν ὅτι οὐδέποτε ἐφάνταζόμεθα· διότι ὅ,τι παρρηρεῖται ἐν τοῖς κόμμασιν ἡμῶν, ὑπολείπεται καὶ τῇ κοινωνίᾳ διανοίας καὶ τῆς κοινωνίας ἡθικῆς. Γνωστὸν ὅτι τὸ πολιτικὸν σύστημα τοῦ νῦν πρωθυπουργοῦ εἶναι ἀπλὸς τὸ νὰ ζῇ διὰ τῆς ἀνοχῆς· μικρὰν τρέψων πρὸς τὴν πολιτικὴν τιμὴν πλῆστιν, θεωρεῖται κυρίως ὡς ὁ ἄνθρωπος τῆς σήμερον· ὑπογράφει εὐχαρίστως ὅ,τι τῷ δίδεται πρὸς ὑπογραφήν, καὶ ὅταν ἔθῃ ἡ Βουλὴ, θὰ ἰδῇ τί θὰ εἴπῃ ὅπως μείνῃ σύμφωνος μετ' αὐτῆς ἐς ἀεί. Πρὸς τὴν τοιαύτην πολιτικὴν, ἥτις ἐν μόνον ἔχει ὄνομα, τὸ τοῦ κυνισμοῦ, τι ἀντιτάττουσιν οἱ ἀντίπαλοι; Ἀνωτέραν πρόνοιαν; ἄπαγε!

Θεομότερον φιλοπατρίας αἰσθημα; οὐδ' ὅλως. Ἐξαντλοῦνται μόνον εἰς φρασολογικὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐαυτῶν ἰκανότητος καὶ τῆς ἀνικανότητος τῶν ἀντιπάλων, μετὰ κόμπου τοσοῦτο· μεγαλογλώστου, ὥστε ἡ κοινωνία ἀγεται νὰ πεισθῇ ἀκριβῶς περὶ τοῦ ἐναντίου. Μετὰ πέντε σελίδων μνηνῶν ἰδρωτῆς, ἡ ἀντιπολιτεύσις δὲν κτάρῃωσεν εἰς τὴν νὰ διατυπώσῃ ἐν οἰονδήποτε πολιτικῶν προγράμμα ἐναντίον τῆς κυβερνητικῆς μοιροδοξίας.

Καὶ ὅμως τὰ ζητήματα πλήθουσιν εἰπέρ ποτε σήμερον, τὰ ζητήματα τῆς γενικῆς πολιτικῆς. Τὰ παλαιότερα λάθη ἑκαπτος ἀγωνίζεται νὰ ἐπιρρίψῃ ἐπὶ τῆς βίχρας τοῦ ἄλλου, ἀλλ' οὐδέμια ἡκούσθη φωνὴ, προσκαλοῦσα το ἔθνος νὰ ἀπορῇ αὐτὰ ἐπιμελῶς ἐν τῷ μέλλοντι. Τὰ κόμματα ἡμῶν αἰσθάνονται ἄνεσιν σήμερον, τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξουσίας· πέραν τούτου μῆτε βλέπουσι, μῆτε αἰσθάνονται· προσκαλῶνται εἰς τὸ παλαιόν, ὡς τὸ μόνον ὑποκείμενον τῶν σκεψέων αὐτῶν· συζητοῦσιν, διῶλιζουσιν, ζητοῦσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἱστορίᾳ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους. Οὐκ ἴσταντε Ἀνταλκίδαν ἢ Πτολεμαῖον τὸν πρόεδρον τοῦ ἐκτετατοῦ ὑπουργείου, ἢ ὁνομάττε Θεμιστοκλῆν ἢ Πομπητιῶν ἢ Κάτωνα τὸν ἀρχηγόν τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ θα κερδίσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ κόμματος. Τούναντίον, μήπως δ κ. Κουμουνοῦρος δὲν φέρει πολλὰς ἀναλογίας πρὸς τὸν Ἀθηναῖον Φωκίωνα; μὴ ἐξετάσῃτε τὰς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν κτήσεις, αἱ περιποιήσατο, τὰ κοινὰ διαπραττων· κατὰ τὰ λοιπὰ δὲν εἶαι τύπος νεωτέρου Φωκίωνου; Οὕτω θηήσκουσιν οἱ ζῶντες χάριν τῶν νεκρῶν, καὶ ἡ προσωπικὴ φιλοτιμία ἀνασκάπτει τὴν κόριν τοῦ παλαιόθεν, ὅπως ἰκανοποιηθῇ, τὸ δὲ μέλλον, τὸ ὅποιον εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἰσχὺς τοῦ ἔθνους, μῆτε τὰ πρόσωπα δύναται νὰ ἐμπέσῃ, μῆτε τὰ κόμματα.

Καὶ ἔπειτα ἀποροῦμεν διατί ἡ κοινωνία ἡ ἑλληνικὴ καὶ τὰ κόμματα οὐδέποτε κατώθωσαν νὰ συνεννοηθῶσιν ὑπὸ τοῦ 1864; Ἡ κοινωνία σφιγᾷ πρὸς τὴν πρόδον καὶ τὸ μεγαλεῖον· τὰ κόμματα τυφλώττεται πάντοτε πρὸς τὸ μέλλον· ἡ κοινωνία ζητεῖ Προμηθεὺς καὶ τὰ κόμματα δὲν παρέρχουσιν αὐτῇ ἢ γελοῖους Ἐπιμηθεῖς, ἰντεγκαλοῦντας ἀλλήλους δια τὰ γενόμενα λάθη. Ἀλλὰ δὲν ἐννοεῖτε, ὦ μεγα-

λοφείς τῶν αἰθουσῶν καὶ τῶν ἐφημερίδων σας, ὅτι τὴν κοινωνίαν ἐνδιαφέρει πρῶτιστα καὶ μάλιστα νὰ ἀπολύγῃ τὴν λάθην, οὐχὶ δὲ νὰ τιμωρήσῃ μωροὺς ὑπευθύνους, λαμβάνοντα μάλιστα πολλάκις τὴν ἀρεσὴν παρὰ μωροτέρων βουλευτῶν. Ἡ κοινωνία, Κύριοι, εἶναι μεγαλόψυχος φύσει καὶ θέσει καὶ δὲν συμμερίζεται τὰς προσωπικὰς ἐκδικήσεις καὶ τὰς προσωπικὰς μικροφιλοτιμίας, ὅταν μάλιστα ἔλαβε πείραν μυσταγωγίας τῆς οὐτιδανότητος καὶ τῶν μὲν καὶ τῶν δε. Κοινωνία ὑγιὴς δὲν δύναται νὰ ἔχῃ πάθη ἀγρία καὶ βαρβαρικὰ. Μισαλλοδοξίαν, διότι εἶναι εἰκὼν τῆς θείας ἐπισκείας· διότι εἶναι ἀνωτέρα τῶν προσώπων καὶ τῶν κομμάτων καὶ τῶν παθῶν αὐτῶν. Ὑγιὴς κοινωνία ἐν μόνον δύναται νὰ ἔχῃ πάθος, τὸ πάθος τοῦ μέλλοντος καὶ τοῦ μεγαλείου· ὑπὸ τούτου μόνον ἐμπνέεται, ὑπὸ τούτου οἰστροπνεύεται· ὅσο δὲ δὲν ἐννοεῖτε τοῦτο, ἀντὶ νὰ κρατῆτε κάλαμον ἐν χερσὶ ἢ θένις σας εἶναι νὰ κρατῆτε σχοινίον ἐπ' ὤμου παρὰ τὴν πρῶν ὥραιοι Ἑλλάδι.

Δός του.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΩ ΑΙΩΝΙ

Ἦτο φυσικὸν ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, νὰ ἀναλάβῃ ὡς δημοσιογράφος τὴν υπεράσπισιν αὐτοῦ κατὰ τῆς γενικῆς κατακραυγῆς. Κατὰ τὸν κύριον τοῦτον, ἡ ἀξιοθαυρῶτος ὑγιεινὴ κατὰστασις τῆς πρωτευούσης, εἶναι ἀποτέλεσμα ἀληθείας πολλῶν ἐτῶν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, καὶ ὅτι συνεπῶς ἡ τε προκάτοχος δημοτικὴ ἀρχὴ καὶ τὸ ἐκτελεστικόν, καὶ ὁ τε προκάτοχος πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ὁ παρὼν εἶναι ἀθῶοι ὡς περισσεύει, τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀναληθίας καὶ πάσης παραλειψέως τῶν καθήκοντων αὐτῶν! Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ὠραίων τούτων ἰσχυρισμῶν, ὁ Αἰὼν καταχωρεῖ διάφορα κονδυλία τοῦ δημοτικοῦ προϋπολογισμοῦ, τὰ ὅποια ἐπεψήφισεν τὸ συμβούλιον, οἷον τὸ πρὸς κατασκευὴν γεφυρῶν Βαθρακονησίου καὶ Βυθίου, δραχ. 6.000· πρὸς κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν ὑπονόμου 60.000 δραχ., πρὸς κατασκευὴν οὐρητηρίων καὶ ἀποπατῶν 10.000 δραχ. κτλ.

Ἐὰν ἤρουν οἱ προϋπολογισμοὶ νὰ καθαρίσωσι τὴν πόλιν ἀπὸ τὰς βρώμας καὶ τὰς δυσωδίας, ὁμολογοῦμεν ὅτι ἡ μέριμνα τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ προέδρου αὐτῶν ὑπῆρξεν ἐπαρκής. Ὑπάρχει μόνον μία μικρὰ ἀμφιβολία, ὅτι τὰ κονδυλία καὶ μόνον εἶναι ἐργάται ὑγιείας καὶ καθαριότητος· διότι σήμερον μὲν τὰ κονδυλία αὐτὰ καὶ τὰ οὐρητήρια εἶναι ἰδανικά, καὶ οἱ ἀπόπατοι ἰδανικοὶ καὶ οἱ ὑπόνομοι ἰδανικοὶ καὶ αἱ γέφυραι καὶ αἱ ἀγροτικοὶ ὁδοὶ ἰδανικοὶ· μόνον δὲ ἡ κομφότης τῶν δημοτικῶν συμβουλίων καὶ τοῦ προέδρου αὐτῶν, εὐχαριστεῖται μὲν τὰ ἰδανικά οὐρητήρια καὶ τοὺς ἀποπατούς. Εἶναι δὲ ψεῦδος ἀναιδέστατον ἢ ἀμάθεια ἀσύγγνωστοι, ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι ἡ ἐκτελεστὴς τῶν δημοτικῶν τούτων ἐργων, εἶναι κατὰ τοὺς νόμους ἐργὸς τῆς ἀστυνομίας ἢ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς. Ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ οὐδὲν ἄλλο δικαίωμα κατὰ νόμον ἔχει ἢ τὴν ἐπιτελεῖν τὸν δημοτικὸν προϋπολογισμόν, καὶ ἡ ἀστυνομία εἶναι ὑπόχρεως νὰ βοηθῇ τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν καὶ ὅχι νὰ τὴν ἐμποδίσῃ. Ἐὰν ἀναφέρῃ ὁ κ. πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τὰ κείμενα τῶν νόμων, ἐφ' ὧν στηρίζεται. Τὸ καθ' ἡμᾶς γνωρίζομεν ὅτι, αἰρετὴ ἀρχὴ, οἷα ἡ δημοτικὴ, οὐ-

δέλως εἶναι δυνατόν κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν ἡμετέρων νόμων, νὰ κωλύεται ὑπὸ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς εἰς τὰς ἐνεργείας αὐτῆς.

ΣΤΗΝ ΤΗΝΙΑΚΗ ΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ.

Ἡ Τηνιακὴ ἡ Παναγιὰ καὶ πάλι θὰ μᾶς κάνῃ
Γι' τακτικὰ τὴν θαύματα...λοιπὸν 'στὴν Τῆνο ὅλοι,
Ἄν θέλετε ἡ χάρις τῆς ἀμέσως νὰ σᾶς γιάνῃ
Ἀπ' τὰ κακὰ ποῦ ἔπεσαν 'στῶν Ἀθηνῶν τὴν πόλιν.
Ἀφίστε τὸν Δήμαρχο καὶ τὴν Ἀστυνομίαν,
καὶ τρέξετε μὲ δάκρυα ἐμπρὸς 'στὴν Παναγίαν.

Εἴν' ὁ καλλίτερος γιαντρός ἡ Παναγιὰ ἐκείνη,
Γιατρύει κάθε ἀρρωστο μὲ μία τῆς ματιὰ,
καὶ δίχως κούρτις, συνταγαῖς καὶ γιαντρικὰ σᾶς εἰσφέρει
Γιὰ πόνο, τὰ κοψίματα, τοῦ τύφου τὴ φωτιά.
Εἶναι καλλίτερος γιαντρός ἀπὸ τὸν Πρεσβύτερον,
τὸν Ὀρφανίδην, τὸν Μακκά, καὶ τὰ ἄλλα τὸ ἀσέβητον.

Ἡ Τηνιακὴ ἡ Παναγιὰ δὲν εἶναι ξεπεσμένη
Σὺν τῇ Χρυσοσπηλιώτισσᾳ ἢ σὺν τῇ Βλασσαροῦ,
ἐκείνη εἴν' ἀρχόντισσα παντοῦ ἐξακουσμένη,
καὶ ἀστράφτει σὲ μαλάρματα καὶ ἀσήμινα πρὸ καιροῦ.
Δὲν εἶναι ἄλλη Παναγιὰ παρὰ ἡ Τηνιακὴ
Ἡ ἄλλαις εἶναι καλπίαις σὺν τὴν πολιτικῇ.

λοιπὸν 'στὴν Τῆνο ἀδελφοί...μ' ἕνα κερί 'στὰ χέρια,
μὲ μία δύο προσευχαῖς καὶ μὴ καλὴ μετάνοια,
ὅτι δροσισθῆτε 'στὴ στιγμῇ, θὰ γίνετε ξεφτέρια,
Ἀλλ' ὅμως καὶ ἂν πεθάνετε θὰ πάτε 'στὰ οὐράνια.
Εἰς ἂν πάτε 'στοὺς γιαντροὺς σᾶς τρῶν τὸ πορτοφόλι,
Καὶ ἂν σᾶς πεθάνουν οἱ γιαντροί, σᾶς πέρνουν καὶ οἱ διαβόλοι.

λοιπὸν ἀμέσως τρέξετε εἰς τὸ εἰκόνημά της,
νὰ ἕνας ἕνας χωριστὰ μὲ τὰξιν καὶ ἡσυχίαν,
Γιὰ νὰ μὴ 'δῇ τόσους πολλοὺς ἀρρώστους ἐμπροστὰ της.
Καὶ φύγῃ ἀπ' τὴ θέσιν της, καὶ μείνουμ' ὅσα κρύα.
Νὰ ὅλοι σας φωνάζετε 'στὴν Παναγιᾶς τ' αὐτὴ...
Ὅσοι καὶ ἂν ᾖναι Παναγιᾶς, σκοτίζεται καὶ αὐτή.